

[Elisabeth Arnold]

sumreglerne, efter at de fleste ordførere her i salen var gået totalt uden om det spørgsmål, som intet har med det foreliggende lovforslag at gøre.

Jeg er også ked af, at ministeren blander kritik af den praktiske gennemførelse af visumreglerne sammen med selve dette, at man indfører visumregler. Jeg synes, ministeren burde være så trænet og så forstående over for vores andres intelligensniveau, at han godt kunne holde de to ting ude fra hinanden.

Når ministeren påstår, at visumreglerne var velforberedte, da de blev gennemført, må jeg sige, at han modsiges altså af de faktiske omstændigheder. Hvis det kaos og de problemer, der var både på den danske og den polske side i de dage, hvor det gik mest hektisk til, var velforberedte, så gad jeg nok se en uforberedt aktion, for den må være helt fantastisk.

Og til sidst vil jeg sige om lovforslaget om de palæstinensiske asylsøgere fra sidste år, at et af de problemer, der var omkring den lovgivning, jo netop var, at vi ikke havde mulighed for at give midlertidig opholdstilladelse. Det var det, de bad om, men dengang kunne vi ikke få den ordning, som vi nu får, og som vi sikkert kan bruge i andre tilfælde fremover.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal kun bruge en enkelt bemærkning mere på fru Pia Kjærsgaard, som erklærede, at problemet omkring krigsfangerne typisk var et, der skulle løses på stedet.

Nu bliver jeg nødt til at forklare fru Pia Kjærsgaard, at de har fået en opholdstilladelse – jeg kan ikke huske, om det er for to uger, eller om det er for tre uger. Den har de fået i Kroatien. Når den ikke gælder længere, hænger det sammen med, at Kroatien har taget imod 640.000 flygtninge og ikke synes, de kan mere. Ikke desto mindre har de givet lov til, at de kan være her, indtil det internationale samfund lever op til sine forpligtelser. Og så i øvrigt ikke mere til fru Pia Kjærsgaard i dag.

Dernæst vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Det er muligt, at jeg ikke har hørt ordentligt efter. Ministeren har på et tidligere tidspunkt – jeg vil indrømme, at det var et meget tidligt tidspunkt – i disse overvejelser givet udtryk for, at der nok skulle en hjemmel til i forbindelse med denne lovgivning for at kunne

tage imod krigsfanger. Derfor vil jeg godt helt kontant spørge: Mener ministeren, at vi kan leve op til UNHCR's anmodning om at tage imod krigsfanger med hjemmel i denne lov?

Desuden vil jeg spørge: Hvornår agter ministeren at svare UNHCR? Det er ikke i tolvte, men trettende time at få disse folk ud af Kroatien.

Endelig vil jeg gerne sige, at når det drejer sig om midlertidig opholdstilladelse til asylansøgere, er der mig bekendt ingen, der har talt for, at alle skulle have det; men der er nogle – og herunder jeg – der har talt for, at man, som UNHCR beder os om, lægger de positive kriterier til grund, når man udarbejder sine kriterier, nemlig at det er personer, der er flygtet fra områder, der er ramt af krigs- og voldshandlinger, det er personer, der er udsat for menneskerettighedskrænkelser og herunder udrensning af etniske grupper, og det er personer, der på grund af deres særlige situation har følt sig tvunget til at flygte som følge af konflikten.

De kriterier skal vi så udarbejde her, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han mener, at begge dele kan gøres under dette lovforslag, når det ser ud, som det gør, eller om der skal ændringsforslag til, og om han agter hurtigt at komme med disse, hvis de skal til.

Ebba Strange (SF):

Først skal jeg takke ministeren, fordi han umiddelbart svarede, at Danmark var parat til at hjælpe de fanger, som UNHCR har henvendt sig om, til midlertidigt ophold.

Så kritiserede ministeren naturligvis mine bemærkninger om de lukkede grænser.

Jeg skal beklage over for fru Elisabeth Arnold, for det var faktisk mig, der åbnede debatten om visumpolitikken, og den fik jo så ellers ministeren til at rulle sig ud med de store armbevægelser og de store ord, skal jeg love for. Ministeren ved jo godt, at jeg kritiserede, at man indførte visumpligt for Serbien og Montenegro, fordi det også omfatter Kosovo. Det var det, jeg mente, da jeg snakkede om de lukkede grænser. Jeg ved godt, grænserne ikke er lukkede for folk fra Bosnien-Herzegovina. Til gengæld er man så løbet ind i nogle problemer med deres identitetskort, og dem er jeg også glad for at ministeren nu prøver at finde en løsning på.